

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15980/2024
04.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Димитријевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Вељковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2678/2021 од 29.01.2024. године, у седници одржаној 04.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2678/2021 од 29.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2678/2021 од 29.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 14550/2021 од 23.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је тужилца као уговарач поклонопримац на основу уговора о поклону овереног пред Општинским судом у Лесковцу под Ов.бр. 863 од 25.05.1973. године, који је закључен са пок. ВВ, бив. из ... као поклонадавцем, сувласник на површини од 117,60 м² на кп.бр. .. КО Лесковац, као и да је на основу наслеђа иза пок. ВВ, бив. из Лесковца сувласник на површини од 97,20 м² на кп.бр. .. КО Лесковац и даје тужена на основу наслеђа иза пок. ВВ, бив. из ... и наслеђа иза пок. ГГ, бив. из ..., сувласник на површини од 97,20 м² на кп.бр. .. КО Лесковац, и то свака странка са правом укњижбе у земљишним и другим јавним књигама. Ставом другим изреке, тужилца је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка од 19.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2678/2021 од 29.01.2024. године, жалба тужиле је одбијена и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни суд налази да нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизија је усмерена на тумачење уговора о поклону и садржине права и обавеза из уговора, а што је чињенично питање у сваком конкретном случају. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке овог суда као и одлуке нижестепених судови на које се ревизијом указује и којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Осим тога разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 22.10.2021. године, а означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић